

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana. Dopuštenje za ponovno objavljivanje ovog sažetka dano je isključivo u svrhu uključivanja u HUDOC bazu podataka Suda.

© Office of the Agent of the Republic of Croatia before the European Court of Human Rights. All rights reserved. Permission to re-publish this summary has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© Bureau de l'Agent de la République de Croatie devant la Cour européenne des droits de l'homme. Tous droits réservés. L'autorisation de republier ce résumé a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

**SAŽETAK PRESUDE
HELHAL PROTIV FRANCUSKE
OD DANA 19. VELJAČE 2015. GODINE
ZAHTJEV BROJ 10401/12**

❖ **ČINJENICE**

Podnositelj zahtjeva nalazi se u zatvoru Poitiers - Vivonne na izdržavanju kazne zatvora u trajanju od 30 godine radi ubojstva, pokušaja ubojstva i napada.

Dana 28. ožujka 2006. godine dok se nalazio u zatvoru Nancy, podnositelj je prilikom bijega pao s visine od nekoliko metara. Zadobio je frakturu kralježnice koja je uzrokovala paraplegiju donjeg dijela tijela te inkontinenciju. Nakon nezgode, podnositelj je prebačen u zatvor Mulhouse, a tijekom 2009. godine u zatvor Uzerche. Dana 12. kolovoza 2010. godine, podnositelj je zatražio odgodu izdržavanje kazne zatvora zbog zdravstvenih razloga. Isticao je kako zatvorske prostorije te pogotovo sanitarni čvor nisu prilagođeni osobama s invaliditetom zbog čega je cijelo vrijeme morao biti u invalidskim kolicima. Isto tako, podnositelj je prigovarao neodgovarajućoj psihoterapiji te da je morao tražiti pomoć drugih zatvorenika koji su određeni da mu pomažu, stavljajući ga time u ponižavajući položaj u odnosu na ostale zatvorenike.

Dana 3. veljače 2011. godine, nadležni sud odbio je njegov zahtjev s obrazloženjem kako su dugoročno gledajući zatvorski uvjeti u kojima je boravio podnositelj u skladu s njegovim stanjem. Nadležni sud je pritom uzeo u obzir dva istovjetna mišljenja sudskih vještaka medicinske struke. Međutim, primijetio je kako zatvor Uzerche u kojemu je tada boravio podnositelj nije prilagođen osobama s invaliditetom te kako postoje zatvori koji bi više odgovarali njegovim potrebama. Podnositelj je protiv navedene odluke podnio žalbu povodom koje je drugostupanjski sud potvrdio prvostupanjsku odluku.

Pozivajući se na članak 3. Konvencije, podnositelj je prigovarao kako je zbog kontinuiranog boravka u zatvoru koji nije bio prilagođen njegovim zdravstvenim potrebama pretrpio ponižavajuće postupanje.

❖ OCJENA SUDA

Sud je istaknuo sljedeći sadržaj obveze države stranke Konvencije, koji je utvrđen sudskom praksom, koja se odnosi na brigu o bolesnim zatvorenicima: država mora prije svega ustanoviti jesu li zatvorenici s obzirom na svoje zdravstveno stanje u mogućnosti izdržavati kaznu u zatvoru; pružiti im odgovarajući tretman; te uskladiti zatvorske uvjete sa zdravstvenim stanjem pojedinačnog zatvorenika.

U odnosu na podnositeljev kontinuirani boravak u zatvoru, Sud se složio s domaćim sudovima kako zdravstveno stanje nije sprječavalo podnositelja da kaznu izdržava u zatvoru. Domaći sudovi su prilikom donošenja odluke kojom su odbili njegov zahtjev uzeli u obzir njegov tjelesni nedostatak, oslanjajući se pritom na dva istovjetna nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke. Sud je stoga zaključio kako njegov kontinuirani boravak u zatvoru nije sam po sebi bio u suprotnosti s člankom 3. Konvencije. Međutim, u odnosu na kvalitetu zatvorskog tretmana, Sud je zaključio kako domaća tijela nisu poduzela sve što se od njih moglo očekivati u okviru pružanja rehabilitacijskog tretmana koji je podnositelju bio potreban.

Posebice, između 2009. i 2012. godine podnositelju uopće nije pružena psihoterapija, a nakon 2012. godina samo jednom tjednom i to na kratko vrijeme. Sud je dodao kako sama činjenica da podnositelj nije samoinicijativno tražio premještaj u drugi zatvor ne može opravdati domaća tijela, budući da su ona vlastitom odlukom mogla odrediti takav premještaj.

Nadalje, u vezi s uvjetima u zatvoru, Sud je zaključio da osiguravanjem pomoći drugog zatvorenika pri tuširanju, u nedostatku tuševa prilagođenih osobama s teškoćama u kretanju, država nije na odgovarajući način ispunila svoju obvezu pružanja odgovarajuće zdravstvene skrbi zatvoreniku.

Zaključno, Sud je utvrdio kako je podnositelj bio podvrgnut ponižavajućem postupanju u smislu članka 3. Konvencije, zbog nepostojanja odgovarajućeg tretmana i činjenice kako se mogao istuširati isključivo uz pomoć drugih zatvorenika.

❖ PRAVIČNA NAKNADA

7.000,00 EUR - na ime nematerijalne štete;
4.000,00 EUR - na ime troškova postupka